చిత్రమైన ఖైదు

వసుంధర

ఇంటర్వ్యూ గదిలో చాలా మందే ఉన్నారు. ఉన్న వారిలో యువకులూ, యువతులూ కూడా ఉన్నారు. చూడ్డానికి అందరూ మిసమిసలాడి పోతున్నారు ఆరోగ్యంతో.

మొట్ట మొదటిసారిగా లోపలికి వెళ్ళివచ్చి నతన్ని చాలామంది చుట్టు ముట్టి—"ఏమడిగారు?" అన్నారు.

"నా బొందలా ఉంది ఇంటర్వ్యూ. నా గురించి, తలిదండ్రుల గురించి, చుట్టాల గురించి, సంసారం స్థితిగతుల గురించి అడిగారు. ఇంటిపేర్లు—కులం, గోత్రం - వగైరా ప్రశ్నలు చాలా వేశారు. జనరల్ నాలెడ్జికి సంబంధించి ఒక్క ప్రశ్న కూడా లేదు—"అని వెళ్ళిపోయాడతను.

అక్కడున్న అందరూ వెంటనే తమ బంధువులనూ, వారి ఇంటిపేర్లనూ, గోత్రాలనూ గుర్తు చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించారు.

ఉమ నంబరు పదమూడు. కొంతమంది ఆ విషయమై ఆమెపై సానుభూతి చూపిస్తే-"నా కలాంటి నమ్మకాలు లేవు"-అని లోపలకు వెళ్ళింది.

లోపల ఓ యాభై ఏళ్ళాయన కూర్చున్నాడు. ఉమను చూస్తూనే పలకరింపుగా నవ్వి-ఆమె ఇంటిపేరు, కులం, గోత్రం-అడిగాడు. ఆమె చెప్పింది. ఆయన సంతృప్తిగా తలాడించి-"నీకు తలితండ్రులు లేరు కదూ-ఎవరిదగ్గ ఉంటున్నావు-?" అనడిగాడు.

"మా మామయ్యగారింట్లో ఉంటున్నాను. ఉద్యోగం దొరికితే వాళ్ళకు నాబాధ్యత చాలావరకూ తప్పుతుంది-" అంది ఉమ.

"నీకు మెడికల్ ఎగ్జామినేషన్ ఉంటుంది. రిపోర్టు సక్రమంగా ఉంటే నువ్వు సెలక్టయినట్లే-నెలకు ఆరు వందల జీతం-" అన్నాడా ముసలాయన.

"మెడికల్ ఎగ్జామినేషన్ ఎప్పుడు?" అంది ఉమ.

"ప్రిలిమనరీ ఇప్పుడే-" అంటూ ముసలాయన బల్లమీద గంట మోగించాడు. మెడలో స్టెతస్కోపు ఉన్న సుమారు నలభై అయిదేళ్ళ స్త్రీ వచ్చి ఆమెను లోపలకు తీసుకు వెళ్ళింది.

పది నిముషాల్లో ఉమ, లేడీ డాక్టరు తిరిగి వచ్చారు. లేడీ డాక్టరు అంతా తృప్తికరంగా ఉన్నట్లు ముసలాయనకు చెప్పి వెళ్ళిపోయింది.

ముసలాయన ఉమవైపు చూసి-"నువ్వు సెలక్టయ్యావు. ఈ సంగతి బయట మాత్రం చెప్పకు. మీ ఊరువెళ్ళి విషయం మీ వాళ్ళకు చెప్పి తిరిగి నేను చెప్పిన చిరునామాకు తిరిగిరా"-అంటూ ఆయన ఆమెకో కాగితాన్ని

చ్చాడు. ఆ కాగితంమీద ఉమ ఉద్యోగానికి ఎక్కడ చేరవలసినదీ వివరాలున్నాయి.

ఉమ అక్కణ్ణించి కదలబోతూండగా—"పెళ్ళైన వాళ్ళీ ఉద్యోగానికి పనికిరారు. ఉద్యోగమైనాక పెళ్ళి చేసుకోవచ్చును. ఉద్యోగంలో చేరే ముందు మళ్ళీ మెడికల్ ఎగ్జామినేషన్ ఉంటుంది. ఈ విషయం గుర్తుంచుకో—" అన్నాడు ముసలాయన.

ఉమ ఆయనకు నమస్కరించి అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయింది.

ఉమ వెళ్ళేక ఆయిదో నంబరు బలరామ్‌ది.

బలరామ్‌ని కూడా ఉమ నడిగినట్లే ప్రశ్నలడిగాడు ముసలాయన. అతని జవాబు లాయనకు సంతృప్తిని కలిగించాయి.

"నీకు తలిదండ్రులు లేరుగదా—మరెక్కడ ఉంటున్నావ్?"

"వారాలు చేసి చదువుకున్నాను నేను. స్నేహితుల ఆదరణతో బ్రతుకుతున్నాను—" అన్నాడు బలరామ్.

"ఉద్యోగమిస్తే వెంటనే వచ్చి చేరగలవా?"

"రెక్కలు కట్టుకుని వాలతానండి—"

ముసలాయన బల్లమీది గంట మ్రోగించాడు. మెడలో స్టెతస్కోపు వేసుకున్న ఓ నడివయస్కుడక్కడికి వచ్చి, బలరాంని లోపల గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి పది నిముషాల్లో తిరిగివచ్చి—అంతా సంతృప్తికరంగానే ఉన్నట్లు చెప్పాడు.

ముసలాయన డాక్టరు వెళ్ళిపోగానే — "నువ్వు సెలక్టయ్యావు నీ ఊరికి వెళ్ళి చెప్పవలసిన వాళ్ళకు చెప్పుకుని సరాసరి నేను చెప్పిన అడ్రసుకు వచ్చేసి ఉద్యోగంలో

జాయిను కావాలి. ఆరంభంలో నెలకు ఆరువందలు. ఇష్టమేనా?" అన్నాడు.

"మీకుచాలాచాలా థాంక్స్..."అన్నాడు బలరాం.

"థాంక్స్ సంగతి అలా ఉంచు. ఆరోగ్యం నాకు చాలా ముఖ్యం. అనారోగ్యంగా ఉన్నవాళ్ళను నేను ద్యోగంలో ఉంచుకోను. నిన్నుద్యోగంలో జేర్చుకున్న రోజున మళ్ళీ మెడికల్ ఎగ్జామినేషన్ ఉంటుంది .." అన్నాడు ముసలాయన.

బలరాం ఉత్సాహంగా అక్కడ్నించి వెళ్ళిపోయాడు.

2

"వెరీగుడ్! చాలా ప్రాంప్టుగా వచ్చేశారు. ఆరోగ్యం కూడా బాగా మెయింటైన్ చేశారు" అన్నాడు ముసలాయన.

"ఇంటర్వ్యూ ఒక వూళ్ళో వుద్యోగం ఇంకోవూళ్ళో" అన్నాడు బలరాం నెమ్మదిగా. ఈ తంతంతా అతనికి ఆశ్చర్యంగా వుంది.

"మీవంటివాళ్ళకోసం నేను చాలా కాలంగా ప్రయత్నిస్తున్నాను. నాకు చాలా ముఖ్యమైన పని ఒకటి మీ కారణంగా జరగాలి" అన్నాడు ముసలాయన.

బలరాం, ఉమ ఒకరివంక ఒకరు ఆశ్చర్యంగా చూసుకున్నారు. ఆనాడు జరిగిన ఇంటర్వ్యూలో సెలక్టయినది తామిద్దరూ అన్నమాట.

ముసలాయన వాళ్ళిద్దరి ముందూ రెండు పుస్తకాలు పెట్టి ఇవి నా పద్దు పుస్తకాలు. వీటిలో కూడికల్లో ఎక్కడయినా తప్పులున్నాయేమో చూడండి..." అన్నాడు.

ఓ క్షణం ఆగి—"ఈ పూటకు ఇదే మీ డ్యూటీ—" అన్నాడు.

బలరాం, ఉమ ఇద్దరూ చెరో పుస్తకాన్నీ అందుకుని చూడ్డం మొదలు పెట్టారు. ప్రతి పేజీలోనూ కొన్ని అంకెలున్నాయి. చివర వాటిని కూడగా వచ్చిన సంఖ్య వుంది. ఇద్దరూ శ్రద్ధగా ఆ కూడికలు మళ్ళీ చేయసాగారు. అక్కడక్కడ కొన్ని పేజీలలో తప్పులున్నాయి.

ఆ పుస్తకం పూర్తిచేయడానికి బలరాంకి గంటన్నర పట్టింది. ఆ తర్వాత పదినిముషాల్లో ఉమ కూడా పని పూర్తి చేసింది. వాళ్ళు చెప్పిన తప్పొప్పుల వివరాలను ముసలాయన తన జేబులో వున్న కాగితంలో చూసి సరి పోల్చుకుని సంతృప్తిగా తలాడించి "మీకు పనిశ్రద్ధ బాగానే ఉన్నదనుకోవాలి. మీరిద్దరూ నాకు బాగా నచ్చారు" అన్నాడు.

కాసేపు విశ్రాంతి తీసుకోమని చెప్పి ముసలాయన ఆ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు. బలరాం, ఉమ ఇద్దరూ ఆ గదినే పరిశీలించి చూస్తున్నారు.

మామూలు డ్రాయింగు రూంలాగున్నది తప్పితే అదో ఆఫీసు గదిలా లేదు. ఇద్దరి మనసుల్లోనూ రకరకాల ప్రశ్నలు తిరుగుతున్నాయి-

ఈ ముసలాయన ఎవరు? తాము చేయదల్చుకున్న వుద్యోగం ఏమిటి? ఆ వుద్యోగానికీ తమ ఆరోగ్యానికీ సంబంధం ఏమిటి? ఉద్యోగంలోకి తీసుకునేముందాయన కులం గోత్రం అడిగాడు. వాటి ప్రాముఖ్యత ఏమిటి? ముందు ముందు ముసలాయన తమకెటువంటి బాధ్యతల నప్పగించబోతున్నాడు?

ఇద్దరి బుర్రల్లోనూ ఒకేరకం ప్రశ్నలు తిరుగుతున్న ప్పటికీ ఇద్దరూ ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోలేదు. విచి త్రంగా ఆ గదిని పరికిస్తూ ఏవేవో ఆలోచిస్తూ అలా కూర్చుండిపోయారు. వాళ్ళిద్దరూ కనీసం ఒకరికేసి ఒక రయినా ఆట్టే చూసుకోలేదు.

సుమారు గంట అనంతరం ముసలాయన లోపలకు వచ్చి "చాలా విచిత్రమైన మనుషుల్లా వున్నారే మీరు! నేను వచ్చేసరికి ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకుంటూంటారను కున్నాను" అన్నాడు.

ఇద్దరూ ఆ కున్ను చూస్తూ లేచి నిలబడ్డారు.

ముసలాయన తన డ్రాయరు సొరుగులాగి వాళ్ళిద్దరికీ రెండు ఆల్బమ్స్, ఒక పెద్ద కవరూ ఇచ్చి "దీన్నిండా ఫోటోలున్నాయి. కొన్ని ఆడవాళ్ళవి, కొన్ని మగవాళ్లవి వేరుచేసి ఒకరు ఆల్బంలో మగవాళ్ళ ఫోటోలూ, ఇంకో కళ్లు ఆడవాళ్ల ఫోటోలూ అంటించండి" అన్నాడు.

ఆ కవర్లో వున్నవన్నీ సినిమా యాక్టర్ల ఫోటోలు. ముసలాయన దగ్గర ఏమీ పని లేదనీ, ఏదోవిధంగా తమను ఎంగేజ్ చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడనీ ఇద్దరకూ అర్థమైంది. ఏదేమైనా చెప్పినపని చేయడం తమధర్మం కాబట్టి, ఇద్దరూ ఆ పని మొదలుపెట్టారు. అయితే వాళ్ళి ద్దరూ ఒకరితో ఒకరు మాట్లాడుకోవడం లేదు. ఆల్బం పని పూర్తి కావడానికి సుమారు గంట పట్టింది.

"మీకు నీతినియమాలపైన నమ్మకముందా?" అనడి గాడు ముసలాయన.

బలరాం, ఉమ _ ఆయనవంక ఆశ్చర్యంగా చూశారు.

"యువతీ యువకుల విచ్చలవిడి జీవితంపై మీమీ

అభిప్రాయా లేమిటి?'' ముసలాయన ఇంకో ప్రశ్న వేశాడు.

"నాకేమీ తెలియదు. ఇలాంటి విషయాల్లో అభిప్రాయాలు చెప్పే తెలివితేటలు నాకు లేవు'' అన్నాడు బలరాం.

"మీ ప్రశ్నలు నాకు సరిగ్గా అర్థం కాలేదు...'' అంది ఉమ.

ముసలాయన ఆమెవంక ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. పదిహేడేళ్ళ ఉమ ముఖం చాలా అమాయకంగా కనబడుతోంది. ఆమె పక్క నిలబడ్డ ఇరవయ్యేళ్ళ బలరాం కళ్లలో చెప్పుకోదగ్గ అనుభవాలు కనబడ్డంలేదు.

"ఇంతకాలమూ జీవన పోరాటంలో వుండిపోయిన మీకు ఇతర విశేషాలమీద దృష్టి మళ్ళ లేదంటే పెద్ద ఆశ్చర్యం లేదు. కానీ మీరిప్పుడు సంపాదన పరుల య్యారు. జీవితమంటే ఆకలి, నిద్ర ఈ రెండే కాదని తెలుసుకోవడానికి ఎంతోసేపు పట్టదు మీకు'' అన్నాడు ముసలాయన.

తర్వాత ఆయన ఒక ఫ్లాస్కులోంచి కాఫీ రెండు కప్పుల్లో పోసి ఇద్దరికీ ఇచ్చాడు. వాళ్ళు కాఫీ తాగుతూంటే ఆయన ఇద్దరివంకా చూస్తూ కూర్చున్నాడు.

కాఫీ తాగిన అయిదు నిముషాలకే బలరాం, ఉమ లిద్దరికీ నిద్ర ముంచుకు వచ్చేసింది. కూర్చున్న వాళ్ళు కూర్చున్నట్లుగా పడిపోయారు.

ముసలాయన ఇద్దర్నీ సమీపించి కదిపి చూసి సంతృప్తిగా తలాడించాడు.

3

అతను, ఆమె పార్కులో కూర్చుని ఉన్నారు. ఇద్దరి ముందూ కొంత సరంజామా వుంది. ఆ సరంజామాలో మూత విప్పిన క్యారియరు ఉంది. క్యారియర్లోంచి పూరీలు కనబడుతున్నాయి.

"ఇంక తినలేనండీ—ఆశగా చాలా పూరీలు తెచ్చు కున్నాం..." అందామె.

"అలా అంటే ఎలా శోభా—బాగా తింటేనేగా నీ ఆరోగ్యం బాగుపడుతుంది..." అన్నాడతను.

"నా ఆరోగ్యానికేంవచ్చిందండీ—దుక్కలాగున్నాను. ఏదో మనకు అదృష్టం లేదు..." అంది శోభ.

"పెళ్ళయిన అయిదేళ్ల తర్వాత మళ్ళీ వేస్తున్న ఈ హానీమూన్ ట్రిప్పు మనకు సహకరించగలదనుకుంటు న్నాను" అన్నాడతను.

శోభ కళ్ళల్లో రవంత సిగ్గు కనిపించింది—"అవును మన పెళ్ళి జరిగి ఐదు సంవత్సరాలయింది..." అంటూ నిట్టూర్చింది.

"పూరీలు తినగలవో లేదో చెప్పు. లేకపోతే అవతల పారేద్దాం. ఏ కుక్కలో తింటాయి" అన్నాడతను.

"ఇంత ఖరీదుపెట్టి కొన్నవి కుక్కలపాలు కానివ్వడ మెందుకండీ—ఏ ముష్టివాడికయినా ఇస్తే ఆప్యాయంగా తింటాడు" అంది శోభ.

"సరే నీ ఇష్టం. నేను వెళ్ళి రెండు కూల్ డ్రింక్స్ తీసుకు వస్తాను" అంటూ అతను లేచి వెళ్ళాడు. శోభ చుట్టూ చూసింది. ఆమె దగ్గర్లోనే వున్న ఓ బికారి ఆమె నాకర్షించాడు.

"ఏయ్!" అంటూ చప్పట్లు కొట్టి పిలిచిందామె. బికారి ఆమెవైపు తిరిగాడు.

"పూరీలు తింటావా?" అడిగిందామె.

వద్దన్నట్లుగా తలాడించాడతను.

"ఎంగిలివి కాదు..." అందామె గట్టిగా.

అతను చటుక్కున లేచి ఆమెకు దగ్గరకు వచ్చి—"చాలా థాంక్స్. మంచి ఆకలిమీద వున్నాను..". అన్నాడు.

ఆమె అప్రయత్నంగా పూరీలున్న గిన్నెనూ, కూర గిన్నెనూ అతనికి అందించింది. అతని భావంలోని సంస్కారం ఆమెకు ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది.

బికారి ఆ రెండు గిన్నెలూ అందుకుని అయిదు నిమిషాల్లో పూరీలన్నీ తినేసి "మీ గిన్నెలు ఎంగిలి చేశానని అన్యథా భావించకండి. ఇప్పుడే వీటిని శుభ్రంచేసి తీసుకు వస్తాను" అని దగ్గరలో వున్న కుళాయి దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ రెండు గిన్నెలూ శుభ్రంగా కడిగి వెనక్కు తెచ్చాడు.

బికారి ఆమెకు నమస్కరించి-"మీలాంటి వాళ్ళను చూసినప్పుడల్లా నాకు కడుపునిండిపోతుంది. ఈ ప్రపంచం నిండా మీలాంటి వాళ్ళుండాలని నాకోరిక. కానీ దురదృష్ట వశాత్తూ ఈ ప్రపంచంలో దుర్మార్గులు చాలా ఎక్కువగా ఉన్నారు. ఎవరైనా వాళ్ళను ఏరేయడానికి ప్రయత్నించినా అది కేవలం ఉడతా భక్తి అవుతోంది-" అన్నాడు.

"ఈ ప్రపంచంలో అన్ని దుర్మార్గులకూ అవసరమే ముఖ్యకారణం. ఎంత మంచి వాళ్ళైనా అవసరం కోసం

ఎటువంటి దుర్మార్గునికైనా పాల్పడవచ్చు..." అని నిట్టూర్చింది శోభ..."ఆ విధంగా నేనూ మంచి దాన్ని కాదు."

"నేను నమ్మలేను. మనుషుల ముఖాన్ని చూసి, మాటలు విని వాళ్ళ బుద్ధుల్ని అంచనా వేయగలను. నన్ను ప్రత్యేకంగా పిలిచి గౌరవించిన ప్రతి ఒక్కరూ నావల్ల ఉపకారం పొందారు. ఈ రోజు మీరు నా మనసుకు కలిగించిన తృప్తి కారణంగా—మీరు తలపెట్టిన కార్యం విజయవంతమవుతుంది..." అన్నాడు బికారి.

"ఏదో మీ నోటిమాటవల్ల అలా జరిగితే..." అని ఆగింది శోభ.

"తప్పక జరుగుతుంది. ఒక సంవత్సరం తర్వాత మీ యింటికి మళ్ళీ వస్తాను. మీ చిరునామా చెప్పగలరా?" అన్నాడు బికారి.

శోభ చిరునామా చెప్పింది.

"ఇంకెవరైనా అయితే—నేను చిరునామా ఎందుకడిగానా అని లక్ష అనుమానాలు మనసులో పెట్టుకుని అడ్రసు చెప్పడానికి తటపటాయించేవారు. మీరు వెంటనే తడుముకోకుండా చెప్పడం మీ మంచి హృదయాన్ని తెలియజేస్తుంది. ఒక ఏడాది తర్వాత ఈ జోగినాథం మీ ఇంటికివచ్చి మీ ఆనందాన్ని కళ్ళారాచూసి వెడతాడు..." అన్నాడు బికారి.

"మీ పేరు జోగినాథమా?" అనడిగింది శోభ.

"అవును..." అని జోగినాథం ఉలిక్కిపడి—"అన్నట్లు మీ రిచ్చిన అడ్రసు నాకు తెలిసినదే—సుందరరామయ్యగారు మీ కేమవుతారు?" అనడిగారు.

"ఆయన నా మామగారు. ఆయన మీకెలా తెలుసు?" అంది శోభ.

"అది నా దురదృష్టం-" అన్నాడు జోగినాథం- "నా వంటిమీద భౌతికమైన మురికి పేరుకుపోతుందంటే దానికి ఆయనే కారణం. మీ దృష్టిలో ఆయన ఎటువంటి వాడు? ఆయనకేదైనా అపకారం జరిగితే సహించగలరా?"

"ఆయన దేవుడిలాంటివారు. ఆయన మీద ఈగ వాలినా సహించలేను..."

"ఆయన దేవుడిలాంటి వాడు కాడని తెలిస్తే...."

శోభ ఆశ్చర్యంగా అతనివంక చూసి-"మీరు నా మంచితనాన్ని నమ్ముతున్నట్లే నేనూ ఆయన మంచితనాన్ని నమ్ముతున్నాను. మీరు నా చెడ్డతనాన్ని నమ్మకూడదని నిర్ణయించుకున్నట్లే నేనూ ఆయన చెడ్డతనాన్ని నమ్మకూడదని నిర్ణయించుకున్నాను...." అంది.

జోగినాథం తన జేబులోంచి ఒక ఫోటో తీసి ఆమెకు అందించి-"జాగ్రత్తగా చూసి చెప్పండి. ఈ ఫోటోలో వ్యక్తి ఎవరో తెలుసా?" అన్నాడు.

"ఈయనే నా మామగారు. ఇది మీ దగ్గరకెలా వచ్చింది?" అంది శోభ.

జోగినాథం చటుక్కున ఆ ఫోటోని అందుకుని జేబులో పెట్టుకున్నాడు-"మీరు సుందర్రామయ్యగారి కోడలు కాకపోతే ఎంత బాగుండేది? పోనీ ఈ ఫోటోలో వ్యక్తి సుందర్రామయ్య కాకపోయినా ఎంత బాగుండేది?" అంటూ గొణుక్కుంటూ అక్కణ్ణించి వెళ్ళిపోయాడు.

బలరాం కళ్ళు తెరిచి చూశాడు. వెంటనే అతనికి యేమీ తెలియలేదు. కళ్ళు నులుముకుని మళ్ళీ చుట్టూ చూశాడు.

గది విశాలంగా ఉంది. ఎక్కడా గుమ్మంలాంటివి కన బడడంలేదు. గదిలో కూర్చునేందుకు రెండు కుర్చీ లున్నాయి. వాటి ముందు ఓ బల్ల ఉంది. ఓ మూలగా వంట చేసుకునేందుకు వీలుగా స్టవ్ ఉంది. గదిలో ఓ పెద్ద వాష్ బేసిన్ ఉంది. ఇంకో మూలగా స్నానం చేయడానికి షవర్ ఉంది. దాని పక్కనే లెట్రిన్ ఏర్పాట్లు ఉన్నాయి. అయితే ఎక్కడా మరుగులేదు.

బలరాం జరిగినది గుర్తు చేసుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తు న్నాడు. ఎంత ఆలోచించినా అతనికి ముసలాయన కాఫీ ఇవ్వడంవరకు మాత్రమే గుర్తుంది. తర్వాతేం జరిగిందో గుర్తుకు రావడంలేదు.

బలరాం పక్కమీంచి లేచాడు. ముసలాయనే తనకీ గది ఏర్పాటుచేసి వుంటాడని అతనికి అనిపించింది. అతను వాష్ బేసిన్ వద్దకు నడిచాడు. అక్కడ బ్రష్షు, పేస్టూ వున్నాయి. ముఖప్రక్షాళనం కావించుకున్నాడు. అక్కడ్నించి బల్లదగ్గరకు వెళ్ళాడు. బల్లమీద పేపరు వెయిట్ క్రింద ఓ కాగితం వుంది.

"నీకు అన్ని సదుపాయాలూ వుంటాయి. వాష్ బేసిన్ కు తిన్నగా నిలబడితే కుడిపక్కన వున్న గోడ మధ్యలో చిన్న మీట వుంది. అది నొక్కి చూడు" అని రాసి వుందా కాగితం మీద.

బలరాంకి ఓ క్షణంపాటు ఏమీ అర్థం కాకపోయినా తర్వాత పరిస్థితి అర్థమైంది. అతను పరుగులాంటి నడ

కతో కాగితంలో సూచించబడిన చోటకు వెళ్ళి మీటను గుర్తించి నొక్కాడు. వెంటనే గోడలోంచి తలుపులు తెరుచుకున్నాయి. బలరాం ఆశ్చర్యంగా పరికించాడు.

అక్కడ అలమారావిధంగా వుంది. ఒక అరలో ప్లేటు, ప్లేట్లో ఇడ్లీలు, చట్నీ ఉన్నాయి. పక్కనే ఓ ఫ్లాస్కు వుంది. ఫ్లాస్కు పక్కన కప్పు, సాసరు వున్నాయి. సాసరుకింద ఓ కాగితం వుంది.

"అలమారాలోంచి నీకు కావలసినవన్నీ వెంటనే తీసుకో. ఈ తలుపులు అయిదు నిముషాలకు మించి తెరుచుకుని వుండవు. సూచించబడిన టైములో కాక మిగతా సమయాల్లో నీవు మీట నొక్కినా ఈ తలుపులు తెరుచుకోవు. తిరిగి పన్నెండు గంటలకు మీట నొక్కు" అని రాసి వుంది ఆ కాగితం మీద.

బలరాంకి విచిత్రంగా అనిపించింది. అతను తొందరగా అలమారాలోవన్నీ తీసేసుకున్నాడు. తర్వాత వాటంతటవే బీరువా తలుపులు మూసుకుపోయాయి. బలరాం అప్రయత్నంగా టైము చూసుకున్నాడు. ఏడు గంటలయింది.

ఇడ్లీలు ఆవిర్లు కక్కుతున్నాయి. చట్నీ చాలా రుచిగా వుంది. ఆవురావురుమంటూ తినేశాడు బలరాం. తర్వాత అతను ఫ్లాస్కు మూత తీశాడు. అందులో కాఫీ లేదు. చిక్కటి తీయటి పాలున్నాయి. ఆ పాలు తాగేసరికి బలరాంకి చాలా బలం వచ్చింది.

ఇప్పుడతను తనున్న పరిస్థితుల గురించి తెలుసుకునేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడు. గదిలోకి తనకు టిఫిన్ అందిన పద్ధతినిబట్టి చూస్తే గదిలోంచి బయటకు వేరే మార్గమున్నట్లు లేదు. ఏదయినా మార్గముంటే ఆ బీరువా

ద్వారానే వుండాలి. ఇడ్లీలు చాలా వేడిగా వున్నాయి, కాబట్టి అక్కడ పెట్టి ఎంతో కాలమయియుండదు అని అత ననుకున్నాడు.

ఒకటి రెండు పర్యాయాలు ఆ గోడలోని మీటనొక్కి చూశాడు. కానీ ఏమీ కాలేదు.

బలరాం శుభ్రంగా స్నానం చేశాడు. షవర్ లోంచి నీళ్ళు వస్తున్నాయి. తుడుచుకుందుకు తువ్వాలుంది. కట్టు కుందుకు మంచి బట్టలున్నాయి. ఘుమఘుమలాడే సెంట్స్, పౌడర్స్ వున్నాయి.

స్నానంచేసి అక్కడున్న సదుపాయాలన్నీ ఉపయో గించుకునేసరికి బలరాం శరీరంలో కొత్త వుత్సాహం చోటుచేసుకొంది. అతను గదిలోంచి బయటకు వెళ్ళ డానికేమైనా మార్గాలున్నాయేమో చూడసాగాడు.

పన్నెండు గంటలవరకూ అతను చేసిన ప్రయత్నా లన్నీ విఫలమయ్యాయి. పన్నెండు గంటలకు గోడమధ్య మీట నొక్కాడు.

బీరువాలో వేడివేడి విందుభోజనం, సమస్త సదు పాయాలతో సిద్ధంగా వుంది. మారాలోచన మాని అతను ఆ భోజనం బయటకు తీసుకుని తృప్తిగా ఆరగించాడు.

అందులో వున్న సమాచారం ప్రకారం అతను తిరిగి నాలుగు గంటలకు ఆ గోడలోని మీట నొక్కవలసి వుంటుంది. ఏకారణంవల్లనయినా అతనా విషయం అద మరిస్తే గదిలో కాలింగ్ బెల్ వంటిది వినబడి అతన్ని హెచ్చరిస్తుంది.

బలరాంకిదంతా విచిత్రంగా వుంది. ఉద్యోగం పేరుతో తనను చేరదీసిన ముసలాయన తననిలా ఎందుకు బంధిం చాడు? తననుండి ఆయన ఆశిస్తున్న ప్రయోజన మేమిటి?

కాలింగ్ బెల్ మ్రోగుతుందో లేదో తెలుసుకోవడం కోసం బలరాం ఛైము నాలుగయినా గోడలోని మీట నొక్కలేదు.

పది నిమిషాల అనంతరం కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది.

నిద్రపోతున్నవాడికి కూడా మెలకువ తెప్పించగల శబ్దమది.

బలరాంకో అయిడియా వచ్చింది. బీరువానుంచి తప్పకుండా బయటకు దారి వుండి వుండాలి. ఈ పర్యాయం బీరువా తెరుచుకున్నప్పుడు తాను అందులో దూరితే!

ఈ అభిప్రాయంతో అతను ఈ పర్యాయం బీరువా తెరుచుకోగానే అందులోకి దూరాలని ప్రయత్నించాడు. చిన్న చిన్న అరలు కాబట్టి ఒక మనిషి అందులో దూరడం కష్టమే. అదీకాక అతను కొద్దిగా లోపలికి చేయి పెట్టి చటుక్కున వెనక్కు తీసేసుకున్నాడు. బీరువాలో అతనికి సరఫరా చేయబడే వస్తువులు కర్ర ట్రేలలో వుంచబడుతున్నాయికానీ బీరువా అరలలోంచి కరెంట్ ప్రవహిస్తోంది.

నాలుగు గంటలకు తెరుచుకున్న బీరువాలో తినుబండారాలున్నాయి. మిక్స్చర్, వేయించిన శనగపప్పు, ఉప్పు అద్దిన వేరుశనక్కాయలు వగైరాలు. బలరాం అవి తీసుకున్నాడు కానీ ఈ పర్యాయం అతనికంత ఉత్సాహంగా అనిపించలేదు.

ఏమిటి జరుగుతోంది? ఎందుకు జరుగుతోంది? ఈ జైలు జీవితం తనకు ఎన్నాళ్ళు?

ఈసారి బీరువాలో మళ్ళీ ఎన్నింటికి తలుపులు తెరుచుకుంటాయో వివరించే కాగితం లేదు. బహుశా కాలింగ్ బెల్ ద్వారా ఆ విషయం తెలియబర్చవచ్చునని ముసలాయన అనుకున్నాడేమో!

బలరాం మళ్ళీ తీవ్రంగా పరిశోధించసాగాడు. అతనలా శోధించగా శోధించగా ఓ చిన్న విచిత్రం కనబడింది.

వాష్ బేసిన్ వున్న గోడకు మధ్యలో ఓ మీట గోడ రంగులో కలిసిపోయి వుంది. ఏదో వింత జరక్కపోదన్న ఆశతో బలరాం ఆ మీటను నొక్కాడు.

అది నొక్కిన వెంటనే గదిలో శ్రావ్యమైన సంగీతం వినిపించసాగింది.

ఆ సంగీతం అతను మళ్ళీ మీటను నొక్కేవరకూ వినబడుతూనే ఉంది. బలరాంకు చాలా నిరుత్సాహం కలిగింది.

5

బలరాంకి చాలా విసుగ్గా వుంది.

అతనాగదిలోకి వెళ్ళి నాలుగు రోజులయింది. పుష్టికరమైన ఆహారం అతనికి అందుతోంది. కానీ ఏ పనీ లేదు.

అతని జీవితం నాలుగు గోడలకూ అంకితమైపోయింది. ఎవ్వరూ అతనితో మాట్లాడరు. అసలు ఇంకో మనిషే తనకు కనుపించరు. ఎప్పుడే పాపం చేశాడో కానీ ఇప్పుడీ ఖైదు జీవితం లభించింది.

అయిదో రోజున బలరాం మళ్ళీ తన ప్రయత్నాలలో తానుండగా బీరువా గోడకు ఎదురుగా వున్న గోడలో ఓ మీట కనుక్కొనగలిగాడు. అంతకాలం అదతని కళ్ళబడకపోవడం ఆశ్చర్యమే! ఎందుకంటే గోడమీద మొత్తం ఎనిమిది ఆకుపచ్చ చుక్కలున్నాయి. వాటిలో ఏడు రంగుతో పెట్టిన చుక్కలు. ఒకటి మాత్రం మీట!

బలరాం మీటను నొక్కగానే ఆ గోడ భూమిలోకి దిగిపోసాగింది.

ఆ గోడ అలా భూమిలోకి దిగిపోతూంటే అతను ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ నిలబడ్డాడు. రెండు నిముషాల్లో గోడ పూర్తిగా భూమిలోనికి దిగిపోయింది. నేలమీద అసలు గోడ వుందన్న ఆనమాలు కూడా లేదు.

అంతసేపూ బలరాం దృష్టి గోడతోపాటే కదులోంది. అప్పుడే అతను గోడకవతల ఏముందీ అని చూశాడు. అటు చూడగానే అతనికి ఏడవాలో నవ్వాలో తెలియ లేదు.

అతనుంటున్నలాంటిదే ఇంకో గది అది. అన్నివిధాలా తన గదితో సరిపోలి వుంది. బయటకంటూ దారి వున్నట్లు లేదు. ఆ గదిలో కూడా నేలమీద ఓ పరుపు వుంది. ఆ పరుపు మీద...

బలరాంకు దానిమీద ఎవరో పడుకుని వున్నారని అనుమానం వచ్చింది. అతను చటుక్కున అటువైపుకు నడిచాడు.

అతను నాలుగడుగులు వేశాడో లేదో గదిలోని గోడ మళ్ళీ భూమిలోంచి మొలుచుకు వచ్చింది. అతను చటుక్కున వెనక్కు తిరిగేసరికి గోడ యధాప్రకారంగా అయిపోయింది.

ఒక గదిలోంచి ఇంకో గదిలోకి మారటం మినహా అతను చేసినదేమీ లేదని తెలియడమేకాక, ఇది ఎవరో కావాలని చేసిన పని అని కూడా అతనికి అనుమానం వచ్చింది.

గోడ మళ్ళీ మొలిచిన ఆశ్చర్యంకంటే పరుపు మీద వున్న వ్యక్తిని చూడాలన్న కుతూహలం బలరాం నెక్కువగా ఆవహించింది. అందుకే అతను నాలుగు అంగల్లో పరుపును చేరాడు. ఆ మనిషి ఎవరోకానీ నిండా దుప్పటి ముసుగులా కప్పుకుని వున్నాడు.

బలరాం కొద్దిక్షణాలు తటపటాయించి—ఆ మనిషి కప్పుకున్న దుప్పటిని తొలగించి ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

ఆ మనిషి...ఉమ!

అతను దుప్పటి లాగగానే ఉమకు కూడా మెలకువ వచ్చి చటుక్కున లేచి కూర్చుంది. బలరాంను చూడగానే ఆమె కళ్లల్లో కనబడ్డ ఆశ్చర్య మింతా అంతా కాదు.

ఓ అయిదు నిమిషాలు మాత్రమే ఆశ్చర్యం సృష్టించిన మౌనం ఆ గదిలో రాజ్యమేలింది. తర్వాత బలరాం తన సంగతి చెప్పాడు. ఉమ చెప్పినది విన్నాక ఆమె కూడా తనకువలెనే సకల సౌకర్యాలతో ఖైదు జీవితాన్ని నాలుగు రోజులుగా అనుభవిస్తున్నదని అతనికి అర్థమైంది.

"ఒంటరితనం చాలా బోరుగా వుంది. మనమిద్దరం కలుసుకోవడం ఒకవిధంగా మంచిదే. కనీసం కాలక్షేపమయినా అవుతుంది..." అన్నాడు బలరాం.

"నాకు ఒంటరితనమంటే చాలా ఇష్టం. నేనొక్కర్తినీ వున్నప్పుడు ఇంకొకరు తోడుగా వుండడం అందులోనూ మగవాడు...నాకస్సలు ఇష్టముండదు. నీ గదిలోకి నువ్వెళ్ళిపో..." అంది ఉమ.

బలరాం దెబ్బతిన్నాడు. నాలుగు రోజుల తర్వాత కనబడ్డ మనిషి తననిలా అంటుందని అతనూహించలేదు. అతని అహం దెబ్బతింది.

బలరాం వెంటనే గోడ దగ్గరకు వెళ్ళి మీట కోసం అన్వేషించసాగాడు. అతనెంత ప్రయత్నించినా మీట వంటిది ఏమీ కనబడలేదు.

"నన్ను మన్నించాలి...గోడను ఎలా తప్పించాలో నాకు తెలియడంలేదు" అన్నాడు బలరాం.

"వచ్చినవాడికి దారి తెలీకుండా వుంటుందా?" అంది ఉమ.

"నీకు అనుమానంగా వుంటే నువ్వే ప్రయత్నించు" అన్నాడు బలరాం.

ఉమ గోడ దగ్గరకు వెళ్ళి తనూ ప్రయత్నించి "అడ దాన్ని — నాలుగు రోజులుగా ప్రయత్నిస్తూ కూడా ఏమీ తెలుసుకోలేకపోయాను. ఆ విషయం నీకూ తెలుసు. తిరిగి వెళ్ళడానికి నీకు దారి తెలిసే ఉంటుంది. ఇందులో నీ కుతంత్రం ఏదో వుంది" అంది.

"ఏమైనా సహించగలను కానీ అపవాదును మాత్రం సహించలేను. నీకు నామీద అనుమానంగా వుంటే ఏం చేయమంటే అది చేస్తాను. పీక నొక్కుకొని ప్రాణాలు తీసుకోమంటావా?"

ఉమ నిరసనగా అతని వంక చూసి "నీ ప్రాణాలు తీసుకోనక్కరలేదు. నా జోలికి వచ్చి నా ప్రాణాలు తీయకుండా వుంటే చాలు" అంది.

బలరాం ఇంక ఆమెతో ఏమీ మాట్లాడదలుచుకో లేదు. అతని ఉత్సాహమంతా చచ్చిపోయింది. ఇంత కంటే ఆ గదిలో ఒక్కడూ వేరే వుండి వుంటేనే బాగుండేదని అనుకున్నాడతను.

6

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు గదిలో కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది.

ఉమ పరుగున వెళ్ళి ఆ గదిలోని బీరువా తెరిచి చూసి వులిక్కిపడింది.

బీరువాలో తినుబండారాలేమీ లేవు. వంకాయలు బియ్యం, చింతపండు, మిర్చి వగైరా పోపుసామాను

అవసరమైన గిన్నెలు, చాకు అందులో వున్నాయి. గబగబా అవన్నీ బయటకు తీసింది. బీరువా తలుపులు వేసుకున్నాయి.

బలరాం కూడా కుతూహలంగా అక్కడకు వెళ్ళి అన్నీ చూశాడు. "వంట చేసుకోవాలన్నమాట! పోనీ ఈ గదిలో అదీ ఒక కాలక్షేపమే!" అన్నాడు అప్రయత్నంగా.

ఉమ అతని వంక ఉరిమి చూసి - "వంట నాకు చాలా బోరు" అంది.

"నాకు ఆకలి ఎక్కువ. ఎలా చెయ్యాలో చెప్పు వంట నే చేస్తాను" అన్నాడు బలరాం.

కాసేపు వాదించుకున్నాక ఇద్దరూ కలిసి వంట చేయడానికి నిశ్చయించుకున్నారు. బలరాం వంకాయలు తరిగాడు. మిరపకాయలు గిల్లాడు. ఆమె అందించమన్నవన్నీ అందించి "ఉద్యోగం వచ్చినా నాకీ సేవలు తప్పలేదు. వారాలు చేసుకునేటప్పుడిలాగే ఆడవాళ్ళకు పనులు చేసిపెట్టేవాణ్ని" అన్నాడు. ఉమ మాట్లాడలేదు.

వంకాయకూర, అన్నం, చారు, పెరుగులతో ఇద్దరూ సుష్టుగా భోజనం చేశారు. పెరుగు అన్నం తిన్నాక "రేపొద్దున్న పెళ్ళి చేసుకున్నాక ఎక్కడైనా ఇలాంటి సదుపాయాలతో ఇలాంటి గదే దొరికితే ఎంత బాగుంటుంది?" అన్నాడు బలరాం.

"ఈ గదిలో మనమిద్దరమూ వుండగా పెళ్ళి అనే మాట నా చెవుల పడనివ్వకూడదు. అసలిదంతా నువ్వు పన్నిన కుతంత్రమని నాకు అనుమానంగా వుంది. జీవితం మీద నాకు చాలా ఆశలున్నాయి" అని కళ్ళొత్తుకుంది ఉమ. తన ఆశలన్నీ భగ్నమైపోతాయేమోనన్న భయం ఆమె కంఠంలో ధ్వనించింది.

"మాటి మాటికీ అనుమానించి నన్ను చిన్నబుచ్చవద్దు. నా మంచితనం నీకే ముందు ముందు అర్థం కాగలదు..." అన్నాడు బలరాం. నిజం చెప్పాలంటే ఆమె కళ్ళు తుడవాలని అతనికి అనిపించింది.

ఎవరి కంచాలు వాళ్ళు కడుక్కున్నారు. ఒకరికొకరు సాయపడగా గిన్నెలు కడుక్కున్నారు. ఉమ ప్రోత్సాహము లభించకపోవడంవల్ల బలరాం అట్టే ఎక్కువగా మాట్లాడలేదు. నిద్ర సమయంలో మాత్రం ఇద్దరూ మాటాడుకోవలసి వచ్చింది.

ఉన్నదొకటే పరుపు. ఒక్కటే దుప్పటి. గదిలో కాస్త చలిగానే వుంటోంది.

"నేను క్రింద పడుకుంటాను. చిన్నప్పట్నించి అలవాటే!" అంది ఉమ.

"నాకూ క్రిందనే అలవాటు. ఆడవాళ్ళ శరీరాలు కోమలంగా ఉంటాయి. నువ్వు పరుపుమీద పడుకో" అన్నాడు బలరాం.

"అనుమానించ వద్దంటూనే నీ బుద్ధి అనుక్షణం బైట పెట్టుకుంటున్నావు. పడుకునేటప్పుడు ఆడవాళ్ళ శరీరాల గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరమేముంది?" అంది ఉమ.

బలరాం ఆమెతో మాట్లాడదల్చుకోలేదు. ఆమెది చిన్నతనం కావచ్చు. అతను కూడా వయసులో ఆమె కంటే ఎంతో పెద్దకాదు. అతను చలి అనిపిస్తున్నా పరుపు పక్క క్రిందనే పడుకున్నాడు. ఉమ పరుపుకు అవతలపక్క క్రిందగా పడుకుంది. ఇద్దరూ పరుపును వదిలిపెట్టి క్రిందనే పడుకున్నారు.

ఉమకు త్వరగానే నిద్ర పట్టినట్లుందికాని బలరాంకి

ఓ పట్టాన నిద్ర రావడంలేదు. అతని మనసు పరిపరి విధాల పోతోంది.

ఈ పరిస్థితుల్లో ఉమ తనకు సహకరించి తనతో స్నేహంగా వున్నట్లయితే ఈ గదిలో రోజులు క్షణాల్లా గడిచిపోయుండేవి. కానీ తనకా అదృష్టం లేదు. ఎంత ప్రయత్నించినా నిద్ర రావడంలేదు. అదుపు తప్పుతున్న మనసు, నేలమీద చలి...

బలరాం చాలా సేపటికి తెగించి ఉమవైపు చూశాడు. ఆమె ముఖం అటువైపు తిప్పి పడుకుని వుంది. కదలిక లేదుకాబట్టి నిద్ర పోతోందనే అనుకోవాలి. పరుపు మాత్రం ఖాళీగా వుంది.

బలరాం తన పడక పరుపు మీదకు మార్చాడు. నెమ్మదిగా దొర్లుకుంటూ వెళ్ళి ఉమమీద చేయివేశాడు. ఆమె కదలలేదు. నెమ్మదిగా చేతిని ఆమె బుగ్గలమీదకు పోనిచ్చాడు. మృదువుగా వున్న ఆమె చెక్కిళ్ళు తగులు తూంటే అతనికి ఏదోలా అనిపించింది.

అంతలోనే ఉమ చటుక్కున లేచి కూర్చుని "నేనను కుంటూనే వున్నాను, నీ బుద్ధి తిన్నగా వుండదని..." అంది. బలరాం వులిక్కిపడి ఏదో అనేలోగానే ఉమ బ్యారుమని ఏడ్చేసింది.

ఆమె అలా ఏడుస్తూంటే బలరాంకు భయం కూడా వేసింది. "నన్ను మన్నించు ఉమా!" అన్నాడు.

"నీతో ఈ గదిలో ఎన్ని పగళ్ళు, ఎన్ని రాత్రుళ్ళు గడపాలో__ఇంకోసారి నన్నలా ముట్టుకున్నావంటే నేను చచ్చిపోతాను" అంది ఉమ.

బలరాం మాట్లాడకుండా నిద్రకు ఉపక్రమించాడు. ముత్తంమీద తెల్లవారుఝామున అతనికి నిద్ర పట్టింది. లేచేసరికి బాగా ఆలస్యమైంది.

"కాఫీ సిద్ధంగా వుంది. మొహం కడుక్కో!" అంది ఉమ. ఆమె మాట కాస్త ప్రసన్నంగా ఉండడం చూసి బలరాం కాస్త తృప్తిపడ్డాడు.

సమస్య మళ్ళీ స్నానం చేయడం దగ్గర వచ్చింది. గదిలో మరుగులేదు.

"నేను స్నానం చేయను" అంది ఉమ.

"నా గురించి నువ్వు ఎన్నని మానేయగలవు? నేను కళ్ళు మూసుకుంటానులే..." అన్నాడు బలరాం.

ఉమ ఓ రెండు క్షణాలు ఆలోచించి—"అలా కుర్చీలో కూర్చో!" అంది.

బలరాం కూర్చోగానే ఉమ అతన్ని కుర్చీకి గట్టిగా కట్టేసి-కుర్చీని మరోవైపుగా తిప్పింది. ఎందుకయినా మంచిదని అతని కళ్ళకు గంతలుకూడాకట్టి "అమ్మయ్య!" అని నిట్టూర్చింది.

అతన్నా స్థితిలో వుంచినాకనే స్నానాదికృత్యాలన్నీ ఆమె నిశ్చింతగా ముగించగలిగింది. బట్టలు మార్చుకుని వచ్చేక "నీకు తృప్తిగా వుందా?" అన్నాడు బలరాం.

"నీకు గంతలు సరిగా కట్టలేదనీ, పక్క చూపులు చూస్తున్నావనీ నాకు అనుమానంగా వుంది. సరిగా స్నానం చేయలేకపోయాను" అంది ఉమ.

"నీ కర్మ—నువ్వో నిత్యశంకితురాలివి" అని అతనంటూ వుండగా ఆమె అతని కట్లు విప్పింది.

"నన్ను నమ్మడానికి రెండు కారణాలు చాలు..." అన్నాడు బలరాం.

"ఏమిటవి?" అంది ఉమ

"నువ్వు నన్ను కట్లు కడుతూ వుంటే వూరుకున్నాను. మళ్ళీ నా కట్లు విప్పుతావని గ్యారంటీ యేమిటి? ఐనా

నీ బాధ తెలిసినవాడ్ని కాబట్టి అంగీకరించాను. రెండవ కారణం ఏమిటంటే..." అని క్షణం తటపటాయించాడు బలరాం.

"అదీ చెప్పు" అంది ఉమ.

"నిన్నిపళంగా ఇలా బలంగా కౌగలించుకుంటే నన్నడ్డేదెవ్వరు?" అంటూ చటుక్కున ఆమెను కౌగలించుకున్నాడు బలరాం. తెల్లబోయిన ఉమ కౌగిలినుంచి విడిపించుకునే ప్రయత్నం చేయడానికి కొన్ని నిముషాలు పట్టింది. ఆ ఆలశ్యంలోనే తన శరీరం తనకు ఎదురు తిరుగుతోందని ఆమె పసిగట్టింది. ఆమె బలంగా బలరాంని తోసివేసింది.

బలరాం వెనక్కి పడిపోబోయి నిలదొక్కుకుని "ఉమా! ఇక్కడ మనం ఇలా ఎన్నాళ్లుండాలో తెలియదు. నేను నిన్ను తప్పక పెళ్ళి చేసుకుంటాను. ఈ ఖైదుజీవితంలో నువ్వున్నావన్న వూహ ఒకటే నా కానందాన్నిస్తోంది. ఆ ఆనందాన్నించి నన్ను దూరం చేయకు, నన్ను కరుణించు" అన్నాడు.

"నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటానో లేదో నాకు తెలియదు కానీ పెళ్ళికాకుండా మాత్రం నేను మగవాడికి లొంగను. ఇంకోసారి ఇలాంటి పని జరిగితే గ్యాస్ స్టవ్వుందికదా- చీరకు నిప్పంటించుకుని చచ్చిపోతాను" అంది ఉమ.

ఆమె సామాన్యురాలు కాదని బలరాంకు అర్థమైంది. ఆమెను ఎలా లొంగదీసుకోవాలా అని అతను ఆలోచిస్తున్నాడు.

అయితే ఆ రోజు మధ్యాహ్నం పన్నెండు గంటలకు బీరువా తలుపులు తెరిచి వచ్చేక ఉమ పరుగున వెళ్ళి బల్లరాంను కౌగలించుకొంది. ఊహించని ఈ పరిణా

మానికి బలరాం ఆనందపడుతూ ఆమెను బలంగా హత్తుకున్నాడు. నెమ్మదిగా ఉమ అతని చేతికో చీటీ అందించింది.

"ఈ రోజునుంచి లెక్కపెట్టుకుంటే మీ ఇద్దరి జీవితకాలం సరిగ్గా పదిరోజులు."

ఆ కాగితంలో వ్రాసివున్న వాక్యమిది. ఆ క్షణంలో బలరాంకు ఆ వాక్యమంత భయంకరంగా తోచలేదు. "ఉమా! నువ్విలా నా చేతుల్లో వుంటే నేనీక్షణంలో చనిపోవడానికయినా సిద్ధమే" అంటూ అదురుతున్న ఆమె పెదాలపై ముద్దు పెట్టుకున్నాడు.

7

"బలరాం!" అంది ఉమ.

"ఊఁ" అన్నాడు బలరాం.

"హెచ్చరిక ప్రకారం పదోరోజు ఈ వేళ..."

"అవును..." అన్నాడు నిర్లిప్తంగా బలరాం.

"అలా నిర్లిప్తంగా వుంటావేం? నాకు చావాలని లేదు. మనమిద్దరం యిక్కడ్నించి బయటపడే ఏర్పాటు చూడు. తర్వాత ఇద్దరమూ పెళ్ళి చేసుకొని..."

"పెళ్ళా? ఒకవేళ నేను నిన్ను మోసం చేస్తే..." అన్నాడు బలరాం.

"చెయ్యలేవు. చేస్తే నేను నిన్ను చంపేసి నన్ను చంపుకుంటాను" అంది ఉమ.

బలరాం నవ్వి "నేను నిన్ను మోసంచేస్తే ప్రతిఫలంగా ఇద్దరం చస్తాం. అంతేగదా—నేను నిన్ను మోసం చేశాననుకుని ఇద్దరి చావుకూ సిద్ధపడు. ఇక్కడ మనలను రక్షించగలవారెవ్వరూ లేరు...?" అన్నాడు.

"నేను నిన్నే నమ్ముకున్నాను. నీకు సర్వస్వం అర్పించు

వన్నాను. నిన్ను మనసారా ప్రేమిస్తున్నాను. నువ్వు నన్ను రక్షించాలి" అంది ఉమ. ఆమెకు ఏడుపు వస్తోంది.

"కొద్ది రోజుల క్రితం నేను నిన్ను వేడుకున్నాను. నువ్వు నిర్లక్ష్యంగా వుండేదానివి. ఇప్పుడు నువ్వు నన్ను వేడుకుంటున్నావు. నేను నిర్లక్ష్యంగా వుంటున్నాను. ఆడదానికీ మగవాడికీ ఇక్కడే తేడా. ఒకసారి లొంగే వరకూ ఆడది ఎంత నిర్లక్ష్యంగానయినా వుండగలుగుతుంది. కానీ ఒకసారి లొంగిందో తర్వాత నిర్లక్ష్యమంతా మగాడిది. అయితే యిప్పుడు మనిద్దరి విషయంలో ఒక తేడా వుంది. నేను నిన్ను కోరినప్పుడు నా కోరిక నువ్వు తీర్చగలిగే స్థితిలో వున్నావు. ఇప్పుడు మాత్రం నేను నీ కోరిక తీర్చగల స్థితిలో లేను. నన్ను నేను రక్షించుకోగలిగినప్పుడు గదా నిన్ను రక్షించే ప్రసక్తి వస్తుంది..." అన్నాడు బలరాం.

"అయితే మనకు చావు తప్పదంటావా?"

"ఉమా — ఈ గదిలో బంధించబడిన క్షణం నుంచీ వంటరితనంనుంచి తప్పించుకోవాలని ఎంతో కోరుకున్నాను. నీ సమక్షంలో నన్నా బాధ వదిలిపెట్టింది. నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను. చివరి క్షణంవరకూ నిన్ను రక్షించడానికి నా చేతనయినది చేస్తాను. కాని పిరికి వాళ్ళలా చావంటే భయపడుతూండడం నాకిష్టం లేదు. జరగనున్నదెలాగా జరుగుతుంది. నాకు దగ్గరగా ఈ పరుపు మీద ఒకరిపక్క ఒకరు సర్వం మరచిపోదాం. మన లోకం మనది. ఇతరులతో మనకు నిమిత్తంలేదు. మరో ఆలోచన మనకు వద్దు" అన్నాడు బలరాం.

ఉమ అతనికి దగ్గరగా జరిగి "మననెవ్వరూ ఏమీ చేయలేరు. ఆఖరికి ఆ దేవుడు కూడా" అంది. బలరాం ఆమెను బలంగా హత్తుకున్నాడు.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలు దాటేక కాబోలు ఆ గదిలో కాలింగ్ బెల్ మ్రోగింది.

8

ఒక మనిషి సముద్రంవైపు వెడుతున్నాడు.

జోగినాథం కొద్దిక్షణాలతన్ని పరిశీలించేక — అతడు సముద్రంలోకి ఆగకుండా నడుస్తున్నాడని గ్రహించి ఒక్క ఉదుటున లేచి పరుగెత్తాడు. ఆ మనిషిని అందు కుని రెక్క పట్టుకుని ఒడ్డుకు లాక్కొచ్చి "ఏమిటి నువ్వు చేయబోయింది?" అన్నాడు.

ఆ వ్యక్తి జోగినాథం వంక చిరాగ్గా చూసి "ఎవరు మీరు? ఈ నిర్జన ప్రాంతంలోకూడా వచ్చి నా ప్రాణాలు రక్షించారు?" అన్నాడు.

"నేను భగవంతుడి ప్రతినిధిని. ఎలాంటివారి కష్టాల నయినా తీర్చగలను. నువ్వెందుకు ఆత్మహత్యకు తల పడ్డావో చెప్పు..." అన్నాడు జోగినాథం.

"అయితే నా ఉమను నాకు దక్కించగలరా చెప్పండి" అన్నాడా వ్యక్తి.

"ఉమ ఎవరు...అసలు నీ కథంతా వివరంగా చెప్పు..." అన్నాడు జోగినాథం.

"నా పేరు బలరాం..." అంటూ అతను తన కథను ప్రారంభించాడు. ఉద్యోగాన్వేషణలో ఆరంభమై ఉమా సంయోగంతో నడిచిన ఆ కథను జోగినాథం చాలా ఆసక్తిగా విన్నాడు.

"పదిరోజుల్లో మాకు మరణముందని అంటున్నప్పటికీ అలా జరగలేదు. అయిదు నెలలకుపైగా మేము సుఖ జీవనం చేశాము. ఒకరి నొకరు అర్థం చేసుకున్నాము. అయితే ఈ రోజు హఠాత్తుగా నేనీ వూళ్ళో ప్రత్యక్షు

మర్యాను. నా జేబులో వెయ్యిరూపాయలున్నాయి. నేనక్కడ్నించి మాయమై ఈ వూరి హోటల్ గదిలోకిలా వచ్చానో నాకు తెలియదు. ఎవరో చప్రాసీలాంటి వాడు నన్నీ ఊరి హోటల్ గదిలో దిగబెట్టినట్లు హోటల్ యజమాని అంటున్నాడు. నా ఉమను కలుసుకోగలనన్న ఆశ నాకు లేదు. ఈ బ్రతుకు వ్యర్థమనిపిస్తోంది...'' అన్నాడు బలరాం.

"నీ జేబులో వున్న వెయ్యి రూపాయలూ నీకెన్నాళ్లు వస్తాయి?''

"కనీసం నాలుగైదు నెలలు...''అన్నాడు బలరాం.

"ఐదు నెలలపాటు ఉమ కోసం ఎక్కడెక్కడైనా ప్రయత్నించు. జీవితం కొనసాగించు. సరిగ్గా ఐదు నెలలు అయ్యాక నేనిచ్చిన అడ్రసుకు రా. నీ ఉమ దొరుకుతుంది. ఈలోపల నేనొక ముఠాను పట్టుకునే ప్రయత్నంలో వున్నాను'' అన్నాడు జోగినాథం.

9

ఆ రోజు ఘనంగా వేడుక జరుగుతోంది.

సుందర్రామయ్య కోడలు శోభ గర్భం ఫలించి పండంటి కొడుకును కన్నది. సంతానప్రాప్తికోసం ఆమె, ఆమె భర్త తీర్థయాత్రలకు వెళ్ళిన సందర్భంలో ఇది జరిగింది. ఈ రోజున సుందర్రామయ్య మనుమడి నామకరణ మహోత్సవం జరుగుతోంది.

పీటలమీద కూర్చున్న శోభ ముఖం కలకలలాడిపోతోంది.

"అమ్మా-నేను గుర్తున్నానా?'' అన్న మాటలు విని శోభ వులిక్కిపడి తలెత్తి చూసింది. ఆ వ్యక్తిని చూసి ఆశ్చర్యపడింది.

"గుర్తుందో లేదో—నా పేరు జోగినాథం. సంవత్సరం తర్వాత మిమ్మల్ని కలుసుకుంటానని మాటిచ్చాను. కానీ ఇంకా ముందే వచ్చి మిమ్మల్ని కలుసుకున్నాను. అప్పట్లో మీ కోరిక యేమిటో నాకు తెలియదు. కానీ సంతానమే మీ కోరిక అని ఈరోజు తెలిసింది. మీ ఆనందాన్ని కళ్ళారా చూడ్డం కోసం వచ్చాను..." అన్నాడు జోగినాథం.

శోభ అప్రయత్నంగా చేతులు జోడించి "మీరు నిజంగానే దైవస్వరూపులు" అంది.

"వీడా? దైవస్వరూపుడా... పనికిమాలిన ముష్టి వెధవ!" అన్నాడు సుందర్రామయ్య.

జోగినాథం సుందర్రామయ్య వంక చూడకుండా "అమ్మా-మీ మంచితనం కారణంగా మీ మామగారినో పర్యాయం బుద్ధిగా మసలుకోమని హెచ్చరించాను. కానీ ఆయన నా హెచ్చరిక చెవిని బెట్టలేదు. ఇక నేనాయన్ను రక్షించలేనమ్మా శోభా" అన్నాడు.

అంతలో పోలీసులు ప్రవేశించారు అక్కడికి. ఇన్స్పెక్టర్ కుటుంబరావు నవ్వుకుంటూ వచ్చి సుందర్రామయ్య చేతులకు బేడీలు వేసి "నీ ముఠాకి ఈరోజుతో స్వస్తి!" అన్నాడు.

సుందర్రామయ్య ఆశ్చర్యంగా ఏదో అనబోగా "ఇందులో పొరపాటేమీ లేదు మిస్టర్ సుందర్రామయ్యా! జోగినాథంగారు మీ ముఠా కార్యకలాపాల గురించి చాలా సమాచారం సేకరించి యిచ్చారు. అప్పట్నించి నిన్ను వేయి కళ్ళతో కనిపెట్టి వున్నాం. స్మగ్లింగ్, దొంగతనం నీ వృత్తి. నువ్వు దొంగతనాలు చేసిన స్థలంలో ఒకచోట ఆటోమేటిక్ కెమేరాతో నీ ఫోటో

కూడా తీయడం జరిగింది. నీ ముఠా సభ్యులందరూ పట్టుబడ్డారు" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్ కుటుంబరావు.

"ఈ జోగినాథం చేపట్టిన కేసు ఏదీ ఫెయిల్ కాదు. శోభకు సంతానం కలిగింది. సుందర్రామయ్యకు జైలు ప్రాప్తిస్తోంది. ఇంక బలరాంకు...ఉమ లభించాలి..." అన్నాడు.

"బలరాం, ఉమ ఎవరు?" అన్నాడు ఇన్ స్పెక్టర్.

"విడిపోయిన ప్రేమికులులెండి. ఈ కేసుకూ వాళ్ళకూ సంబంధం లేదు" అన్నాడు జోగినాథం.

సుందర్రామయ్య కలవరపాటుతో జోగినాథం వంక చూసి "శోభ క్షేమం కోరేవాడివయితే నువ్వోసారి నన్ను జైల్లో కలుసుకోవాలి" అన్నాడు.

జోగినాథం అప్పటికేమీ మాట్లాడకపోయినా తర్వాత సుందర్రామయ్యని కలుసుకున్నాడు.

"డాక్టర్లు పరీక్ష చేసి చెప్పినప్రకారం శోభకు సంతాన యోగం లేదు. లోపం నా సుపుత్రుడిది. వాడు నాకులా కాక మంచి మనసు కలవాడు. వాడికి, వాడి భార్యకూ ఈ అన్యాయం జరగడం నాకు నచ్చలేదు.

మా వంశాంకురాన్ని సంపాదించడం కోసం నేను ఒక విచిత్రమైన పద్ధతి అవలంబించాను. మా కులానికి చెందినవారూ, ఆరోగ్యవంతులూ అయిన ఇద్దరు యువతీ యువకులను ఒకచోట చేర్చి ఉద్రిక్తత కలిగించే పరిస్థితు లేర్పరచాను. వాళ్ళు దాంపత్య జీవితం నెరవేర్చారు.

అమ్మాయి గర్భవతి అయిన అయిదు నెలలకు అబ్బాయి నక్రడ్డించి తప్పించాను. అమ్మాయికి లేడీ డాక్టర్ని ఏర్పాటుచేసి పురుడు పోయించి శిశువు పుట్టి మరణించి నట్లు తెలియబర్చాను. ఇదంతా ఎవరు చేయించారో ఆమెకు తెలియదు.

కనబడని ఆమె భర్తకోసం, చనిపోయిన తన శిశువు కోసం ఆమె కన్నీరు మున్నీరుగా విలిపిస్తోంది. ఆమెకు నాకు తెలిసిన ఒక స్త్రీ యింట్లో ఆశ్రయం ఏర్పాటు చేశాను.

ఆమె తన భర్తను కలుసుకోవడం నాకిష్టంలేదు. ఆ యువకుడు, ఆ యువతి వేర్వేరు జీవితాలు గడపాలని నా ఆశయం. వాళ్ళ పేర్లే బలరాం, ఉమ.

నీవు వాళ్ళ పేర్లుచ్చరించడం నాకు భయాన్ని కలిగించింది. ఎటువంటి నిజాన్నయినా బయట పెట్టించగల శక్తి నీకున్నదని నాకర్థమైంది. బలరాంనీ, ఉమనీ కలపాలనుకుంటే ఉమ ఎక్కడున్నదీ చెబుతాను. కానీ ఆమె కొడుకు బ్రతికి వున్నట్లు చెప్పవద్దు. తన కొడుకు పోయాడని ఆమె అనుకొంటున్నది. ఆమెను ఆ భ్రమలలోనే వుండనీ. సంపూర్ణారోగ్యంగల ఆమె మళ్ళీ తప్పక సంతానవతి కాగలదు.

శోభ బిడ్డకు తల్లిగా మరెవ్వరి పోటీ వుండరాదు. అందుకే ఈ పని చేశాను. ఇలాంటి ఏర్పాటు చేస్తున్నట్లు శోభకు చూచాయగా తెలుసు. భార్యాభర్తలను తీర్థయాత్రలకు పంపి—ఉమ ప్రసవించగానే ఆ బిడ్డను శోభ కడకు చేర్చాను.

జీవితంలో నే చేసిన తప్పులన్నింటికీ శిక్ష అనుభవడానికి సిద్ధంగా వున్నాను. కానీ, బలరాం, ఉమలకు శోభ దగ్గర పెరుగుతున్నవాడే తమ బిడ్డడన్న రహస్యాన్ని రహస్యంగానే వుంచితే అటు శోభ, ఇటు నేను కూడా నీకు జీవితాంతం ఋణపడి వుంటాం.''

సుందర్రామయ్య చెప్పిన కథంతా ఆశ్చర్యంగా విన్నాడు జోగినాథం. ''ఏం చేయాలో నాకూ తోచడం

లేదు. కానీ నిన్ను హెచ్చరించి కొన్ని నెలలపాటు వదిలిపెట్టడమూ, ఆ సమయంలో శోభను బిడ్డనివ్వడానికి నువ్వు చేస్తున్న ఏర్పాటు సక్రమంగా నెరవేర్చడం కోసమే జరిగిందనిపిస్తోంది. అలా జరగడం ఈశ్వరాజ్ఞ అనే అనుకోవాలి. నువ్వు చేసిన పనిలోని మంచి చెడ్డలను విచారించకుండా నువ్వు కోరిన శోభ సంతోషం కల కాలం వుండేలా చేస్తాను. సెలవు ..."

ఈ ప్రపంచంలోని విచిత్రాలకు ఆశ్చర్యపడుతూ అక్కడ్నించి కదిలాడు జోగినాథం.

—: అ యి పో యి ం ది :—